

REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte
în Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 și v. a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an . . . 1 fl. 50 cr.	Pentru streinătate, un an 15 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an . . . 3 fl. — cr.	
Pe un an . . . 6 fl. — cr.	

„Cine trece...”

(Unui notar din Bănat.)

Cine trece podul mare,
Clătinaându-se 'n contin'...?
E notarul nostru, care
Umblă amețit de vin!
Sari mări Itig
Nu-l lăsa,
Că 'n noroi s'a
Cufunda...!

Cine zace făr' simțire
În noroiul bălții 'ntins?
E notarul... ire....
Vinul, dragul, 'l-a împins...
Veđi Itic, n'ai
Ascultat,
Iată ce s'a
Întemplat...!

Bi-bu, bănățenul.

„Deșteptă-te....”

(Părintelui M. din P.)

Deșteptă-te părinte
Din somnu-ți de presinte,
La care te-adănciră
Birtașii de jidanii.
Acum ori nici odată
Te 'ndreptă 'n sus părinte,
Că ție-o să se 'nchine
Birtașul — pentru bani.

Preot cu crucea 'n spate,
Căci cupa țară-i plină,
Devisa e: *răchiul*
Și spirtul lui cel «sfânt».
Să mori mai bine 'n șanțuri
Cu fața 'ntorsă 'n tină,
Decât să lași jidanul
Sărac p'acest pământ!

Vecinul Irimie.

Un popă viclén.

Întreg Bihorul, Bichişul şi Aradul cunoste bine pe popa B . . . a din G., căruia deja pân' acuma i-a mers veste şi poveste de mare sgârcit ce e. Să apucă odată şi el — *să predice* (!) in biserică.

Ocasiunea era binevenită, deorece pe timpul prediceî sale era o secetă mare, iar bietul popor trist de sărăcia ce-l aştepta.

Conform misiunei sale de „părinte sufletesc“, in-cepe popa nost predica, mângându-şi bietul popor cu cuvintele: „Nu fi-ţi tristi, iubiţilor mei creştini, că să-raci vor fi in ceea lume cei ce pe pământ sunt bogăţi, iar voi, iubiţilor mei creştini, cari sunteţi săraci aici, fericiţi veţi fi in ceea lume, veţi innota in blagă şi bogăţie“.

N'a trebuit alta cismaşului Potlog, care altmintrea era un materialist mare. In ziua următoare intră in casa preotului cu „Bună ziua domnule părinte!“

— Mulţam duminale. Dar ce vânt te-a mai adus pe la noi?

Dapoi, d-nule părinte, ascultându-ţi şi eu predica cea frumoasă, am îndrăsnit a veni să-ţi cer împrumut 100 fl. sub condiţiunile, ca să ţi-i dau îndărăpt pe ceea lume, când am să fiu foarte bogat, deorece astăzi şi pânea cea de toate zilele încă 'mî lipseşte.

La auşul vorbelor acestora, popa să scarpină 'n cap; dar totuşi, nevrând ca să vină in contradicere cu cele spuse in predică şi astfel să se discrediteze pe sine însuşi inaintea poporenilor seî, n'are 'n cotro, trebuie să pună suta jos; — a şi pus-o pe mesă, dar nici vorbă, că el să lase suta dintră degete. Pentru realizarea acestui plan in-cepe a spovedi pe cismaş in următorul mod:

— Dapoi ce lipsă ai tu de sutuţa asta, iubite 'n Christos?

— Aş vré să-mî cumpăr toate sculele necesarie, ca să-mî pot conduce meşteşugul cu ispravă mai bună.

— Apoi? . . .

— Apoi, decă nu mă 'nşal in planul meu, am să-mî câştig in decurs de 4—5 ani o avere barem de vr'o 5—6000 fl., apoi . . .

— Ai isprăvit — strigă popa cătră cismaşul, care tocmai vroia să pună mâna pe sutuţa, — aştmud, iubite 'n Christos, tu te vei inavuţi încă pe acesta lume, iar atunci pe ceea lume vei fi sărac şi nu-mî vei pute plăti competenţa!

— Atunci 'ţi voi plăti-o încă aici pe acesta lume.

— Aceea eu o şciu pré bine, şi ţi-aş da bucurosi suta, dar chiemarea mea de preot nu-mî concede a despoia credincioşii mei de fericirea şi bogăţia din ceea lume.

Cu acesta i-şi băgă suta iară in busunar, iar cismaşul o luă cătră casă, meditând asupra popilor acelora, cari totdeauna predică poporului apă, pânăcând ei acasă — numai cu vin se adapă.

Fapt.

Iustinianus.

Săcuîul şi salama.

Pentru omul de la sate, o mâncare mai alésă, Fie dintră cele bune, tot îi pare curiosă, Căci nu şcie s'o gătescă, ba decă este gătită, Lui nici atunci nu-i convine, căci ar vré să fie friptă; Bună oră *chiar salama* cum o îei din prăvălie, N'ai să-i faci nici o gătelă, ci o puni pe fârfurie Şi o tai felii frumoşe şi o mînci in bună pace, Căci este gătită gata şi ori-cine aşa face. Numai un Săcuî, sërmanul, care plecând la oraş S'a oprit lâng'o boltiţă cu salamă şi cărnaţi, Şi se uită lung la marfa aşedată spre vëndare, Ba intrébă pe boltaş, decă marfa-i de mâncare? Căci sërmanul de săcuî aşa ceva n'a vëndut Şi apoi pe lâng'aceste era şi nepriceput. Boltaşul îndată vede cu cine are a face Şi 'l intimpină cu vorba: „vréi să cumperi? *tessék bácsi!*“

Căci am marfă foarte bună, poți alege ce posteşti Marfa mea de-o vei gusta-o, şciu bin' că mă pomenesti,“ Şi săcuîul nu se trage ci se bagă 'n prăvălie Şi-apucă de tîrguieşte, nu aşteptă să-l imbie. El anume ia salamă, bucata ce-a fost mai mare Şi-o plăteşte fără vorbă dând pe ea bune parale, Şi pe când era să plece stă pe loc şi se opreşte Şi intrébă cum s'o mance, căci aşa crudă cum este I se pare o poveste, el sërmanul nu şcia Că salama şi nefriptă o póte omul mânca. Boltaşul fără zăbovă îi spune totul ce şcie, Că salama să o tale feliuţe 'n fârfurie Şi frumos să-i ia peliţa şi s'o mănance cu ceapă Şi de cumva vin nu are póte bé după ea apă; Ba oţet mai póte pune c'asa fac pe la oraş, Pun oţet, piparcă, ceapă, h dice bunul boltaş. Dar săcuîul din atatea ce să-şi alegă nu şcie, De aceea el il rógă pe boltaş ca să i-o scrie, Că de nu, póte să-şi uite şi n'o mai póte mânca Şi-atunci, deş, ar fi pré mare pentru densus paguba. Bunul boltaş i-l ascultă şi îi face un bilet Pe care săcuîul'l pune in şerpar şi să ia 'ncet Cu salama subsuórá, luând drumul cătră casă. Ajungând intr'o comună vede lâng'un birt o mesă, La mesă sedé un altul, neam de-a lui, tot un săcuî, Ba neam drace, veritabil, chiar cumnatul dumnea-lui; Cât ce-l vede el îi strigă: „tu eşti András? *Jó este!*“ „*Áldjon Isten Pista bácsi!*“ hai, că da mult te aştept, Hai! पोतेşte, şedí la mesă, cere vin de *Magyarát*, Ca să béu şi eú odată, dór' de-aceea-ţi sum cumnat.“ Şi se pune lângă mesă cu salama lângă el; Dar pre când ei se cinstéu, un afurisit căţel Pune gura pe salamă şi o ia la sănetósă Arătându-le smochină de sub códa cea stufósă. András bácsi il obsérvă: „Haide! bóla de căţel, Uite, că-ţi fură salama, hai se fugim după el!“ „*Hallgass András, fi pe pace, că tot nu-l şcie mânca; Dór biletul de la boltă este încă 'n mâna mea!* . . .“

I. d'Avr.

La Carlsbad.

Vulturul: De ce nu mergi, Alteţă, să puni odată capét *disordinei* din Bulgaria?

Ferdinand: Nici apotecarul nu bé din medicina, *pe care el însuşi a făcut-o.*

La congresul naționalităților.

- Dobre zdravie pan congresist!
- Mulțam dumitale!
- Avem aici niște bilete, dar sunt scrise românește, iar noi suntem sârbi și nu le înțelegem. N'ați fi atât de bun a ne spune unde se va ține întrunirea?
- O, bozse moï, pan sêrbshî! Dar de unde să vă știu spune, când eș sum — slovac?!!

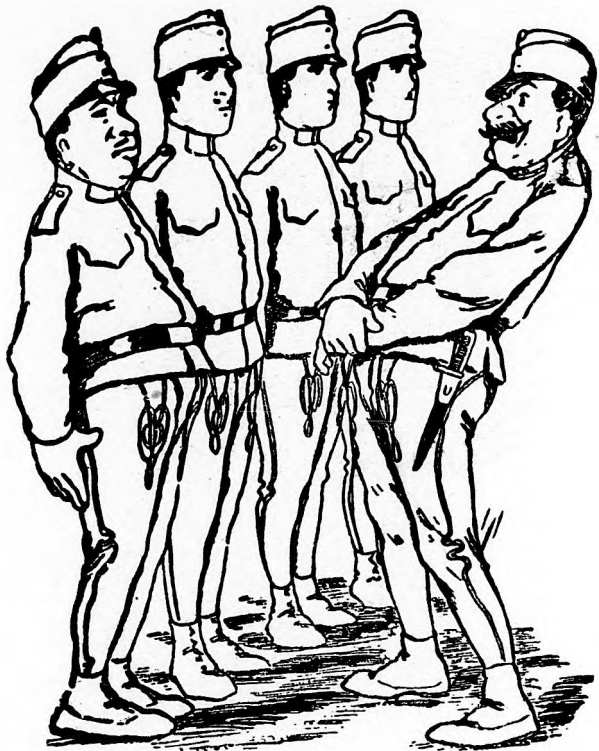
Proporție bună.

- În casa d-vastră nu se bea bere de loc?
- Nici o picătură. Atât eș, cât și nevasta mea, când nî-e sete, hem numai vin cu apă.
- Fôrte frumos. Dar în ce proporție beți vinul cu apa?
- *Ea bea vin și nevasta-mea — apă.*

Între doi prieteni.

- Servus Iosife! De ștece miș de ani nu te-am vêđut. Am înțeles că ești avocat. Ai procese?
- Am *unul*, că numai ieri am deschis cancelaria, dar pe acela *décă-l* câștig, atunci eș voiđ fi *cel mai fericit om pe pământ*.
- Cum? Ce proces pôte fi acela?
- Am intentat *proces divorțial* contra soției mele.

Din filosofia d-nului sergent Matragună.

Sergentul: Infanterist Miculă!

Micula Strêmbii: Herrr!

Sergentul: Mai înainte de toate ce trebuie să facă soldatul, ca să ajungă în raî?

Micula: Şciţez cu plicare, ma rog la domnu strajameşter, trebuie să se rîge mult lui Dumnedeşu.

Sergentul: Măgarrule! Să se împuşte.

*

Sergentul: Infanterist Miculă!

Micula: Herrr!

Sergentul: De ce trebuie să aibă fieştecare soldat câte două părechî de cisme?

Micula: Şciţez cu plicare, ma rog la domnu strajameşter — nu ştiu,

Sergentul: Măgarrule! Pentru că o părechê din ele să fie toidêuna curate.

*

Sergentul: Infanterist Miculă!

Micula: Herrr!

Sergentul: Pentru ce aŭ oficerii de la marină sabie?

Micula: Şciţez cu plicare, ma rog la domnu strajameşter — nu ştiu.

Sergentul: Măgarrule! Ca să aibă cu ce a se lupta în contra valurilor în vreme de turbare.

*

Sergentul: Infanterist Miculă!

Micula: Herrr!

Sergentul: Unde poţi afla mai mulţi soldaţi?

Micula: Şciţez cu plicare, ma rog la domnu strajameşter — nu ştiu.

Sergentul: Măgarrule! La miliţie.

Rêsboi în orient.

Că nu erumpe un resbel sângeros în orient, care pôte ar sguduî din temelii întrêga Europă şi ar estermina totă viţa şi porodiţa omenescă, are a se mulţumi numai şi numai «*Vulturului*».

— Iată de ce:

1. Toţi împêraţii, regii, principii, beliducii, precum şi diplomaţii puterilor sunt ocupaţi peste măsură *cu cetirea* «*Vulturului*», astfel nu dispun de timp liber pentru de a se ocupa şi cu alte lucruri *nesecribse*. Privirea strictă a sergentului Matraguna le impune de a pune arma jos, iar imposanta făptură a infanteristului Micula Strêmbii le insuflă ôreşi-care respect faţă de pacea generală.

2. Budgetele statelor nu permit deocamdată cheltuieli cu rêsboiul, deorece mai înainte de toate aŭ a plăti abonament la «*Vulturul*»:

pe 1 an 6 fl. — cr.,
pe $\frac{1}{2}$ de an 3 fl. — cr.,
pe $\frac{1}{4}$ de an 1 fl. 50 cr.

Este deci lucru natural, că întré astfel de împrejurări e aproape imposibilă erumperea unui rêsboi.

Prinţul *Ferdinand* al Bulgariei era să se reîntôrca în Bulgaria, dar înţelegênd, că *dr Mera* din Carlsbad vré să aboneze «*Vulturul*», a rēmas şi pe maideparte acolo, ca să-l citêscă.

Să svoneşte, că şi metropolitul *Clemente* al Bulgariei ar fi mers cu deputaţiunea la curtea din San-Petersburg numai ca să şciricêscă, cât e preţul abonamêntului la «*Vulturul*» pe un an?

Dr Vesa, medic în Socodor muşcat de o muscă veninosă a adormit în Domnul. Pe când însă tocmai era să-i fie ţerina uşoră, *iară a înviat*, şciind, că în curênd are să apară «*Vulturul*» şi fără de cetitul lui n'are ce căuta în sinul lui Avram.

D-nul *Pâsmândi* are să păţêscă pe dracu la conferinţa interparlamentară din Bruxelles. Diplomaţii îl vor da afară din conferinţa, fiindcă nu pîrtă «*Vulturul*», până când d-nul *V. A. Urechia*, care pîrtă «*Vulturul*», va puté sta cu mândrie înaintea Europei.

Regele *Alessandru* al Sêrbiei ar vré să se însore, deaceea a trimis pe tatăl seŭ Milan în lumea largă ca să deede o damă care pîrtă «*Vulturul*», altmintrea nu se va căsători.

Stambulow încă a cădut jertfă neglijinţei sale, fiindcă a tot amânat de ađi pe mâne abonarea «*Vulturului*». E întrebare, că ôre Sânpetru îl va tolera în raî fără ca să fie cetit «*Vulturul*»?

Din toate aceste reese, că fericirea lumii şi pacea generală a globului terestru se pôte

procura numai și numai prin abonarea «*Vulturului*». Deci: moșnegi, bărbați, copilandrii, babe, neveste, copile, copilițe, nurori, gineri, miri, mirese și — sócre! lăsați tóte la o parte și — abonați «*Vulturul*»!!!

Foți pudli-tice — lăturare.

I.

«Telegraful roman» (Telegarul.)

II.

«Controla» (controléză de minune.)

D-nul profesor dr Spaimă.

Pentru Dumneșeu! Dăcă nu aveți mapă, arătați-mă unde cade măi aprópe Budapesta și Bucureștiul?

În secolul al 16-lea s'a făcut descoperiri interesante; a treilea a fost tipograful.

Decebal a comis crima sinuciderei față de sine însuși.

Cât de interesant ar fi museul nostru, dăcă am avé păstrate în el barem numai osămintele barbirului care a tuns pèrul lui Samson?!

În ospătărie.

Óspele: Ai ceva gata de imbucat?

Chelnerul: Este, d-nule, puî la frigare....

Óspele: Adă-mi dară puî la frigare!

Chelnerul: (puțin măi târđiú se ren'torce). Regret, d-nule, puî la frigare nu măi este, dar avem friptură de vițel fórte bună.

Óspele: Adă-mi dar friptură de vițel!

Chelnerul: (ceva măi târđiú). Vițelul încă a trecut deja, d-nule.

Óspele: (iritat). Adă-mi ori-ce, ce aveți!

Chelnerul: (puțin distras) Regret, d-nule, dar n'avem nimica.

Traduceri moderne din clasicii vechi.

Tripodas geminos = Gemeni cu trei picioare.

Suevi ex equo desiliunt et pedibus proeliantur = Șveđii resar din cai și se luptă cu picioarele.

Maris monstra oculis rectis vidit = A vėđut semnele mării cu ochiul drept.

Non tibi sunt integri lintea = N'ai albituri întregi.

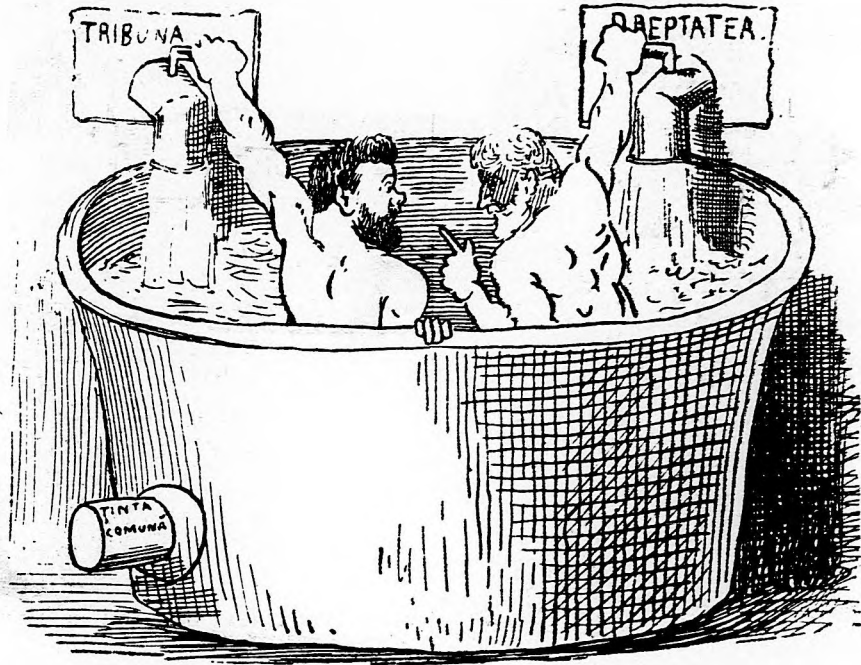
Praesente medico nihil nocet = Medicului nu-i strică un present.

Caesaris quatuor libri de bello civili = Cei patru copii a lui Caesar din frumoșa căsătórie civilă.

Bello domestici causa = Din cauza unei certe casnice.

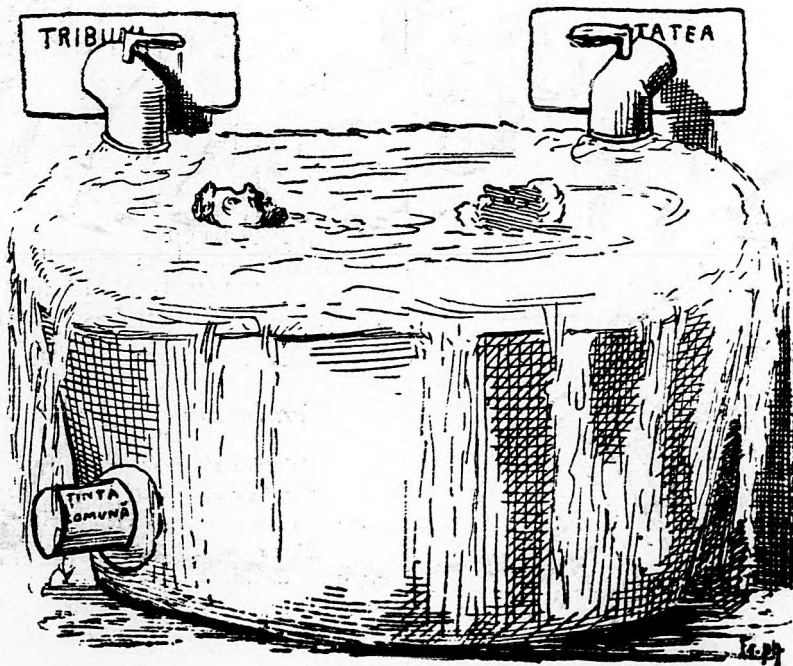
B u n a î n ț ă l e g e r e -

I.

- Afară d'aici, d-nule, că de loc te opăresc.
 — Nu-mi pasă! În mâna mea e apa cea rece.

II.

- Ai! Vai! Uf! Uf!

I a n o i.

III.

- Dacă n'aș fi eu, d-nilor, de sigur că v'ați fi înecat.
- Mulțumim mulțumim, madam!

IV.

- Ei! Dar ce ajung eu cu aceea, că ai slobozit apa și de sub *tribunistul* ăla?
- De ce nu ai lăsat apa bărem pe *dreptăfistul* ăsta?
- Vouă, d-nilor, nici Dumnețeu nu v'ar ști face pe plac.

Șciri încâlcite.

* *Român Miron, a jó hazafi.* Sub acest titlu „Pesti Hirlap“ de la 1 august laudă și premărește pe *mitru-spêrlitu* Sibiului. Dice, că „ar puté se învețe și prelații magiari patriotism de la *Român Miron.*“ — Escelența sa tace la toate aceste. „Qui tacet consentire videtur“, — de sigur, că și guguleanul de odinioară din Mezieș consimțeste cu cele scrise în „Pesti Hirlap.“ Pe noi toate acestea nu ne surprind, deorece o șcim cu toții, că mintea omului se cam *covăsește* la bătrânețe, dar una numai ne surprinde: d-nul Parteniu *Cosma*, despre care (dică celelalte foi ce le place) noi suntem convinși, că e un bărbat de inimă și fiu devotat al națiunii sale, vedând toate aceste, ca rudă, eo-ipso consilier intim al Escelenței-Sale, cum de nu se nisuieste a-l convinge, că sfințitul seü cap pe canicula asta ar avé lipsă de câteva *tușuri rēci?*

* *Șcire cu pinteni.* După cum ni se comunică, între Munții apuseni ar esista o esistență, de profesiune gr. oriental, iar de confesiune notar comunal, care e *membru* ordinar (de sigur, numai «*ordinar*» pôte să fie!) la «*Kulturegylet*»-ul din Cluj. Ar fi bine să-l șcim că cine e, *cu numele*, ca să-l împlintăm ghiara în tēmpla dréptă. Noi — afară de șolomonarul *Tomucza* — nu cunoștem alt notar român în Munții apuseni, decât pe domnul Nicolau *Candrea*, notar în Vidra de jos, despre care însă ar fi un păcat strigător la vērcolaci a presupune așa ceva. D-nul Candrea, după, cum suntem informați, e un român bun și ca atare totdeuna a stat liber *pe piciorul seü.* Avem totă încrederea în d-sa și dreptaceea îl rogăm să ni-l denunțe el (decă 'l șcie și cunoște) pe acel nefericit servil, care strică prin astfel de fapte omenia glorioșilor Moți. — Așteptăm amēnunte cu donița.

* *O descoperire epocală.* D-nul *Țepurescu*, fost deputat în camera română, petrecând în vĕra acēsta pe la băile Erculane și scrulând cu de-amēnuntul *legile metamorfsăreî*, a descoperit, că o contesă magiară pré ușor să pôte schimba în — *Țepurōică.*

* *Tetea Nicolae.* e cel mai nou cociș al „Telegarului“ din Sibiiu, care începe deja a se apropia cu iuțala „Telegrafului“ de atotsrintitul *Moldovân Gergely* din Cluj. Tetea Nicolae dice, că „poporul român e sedus de *conducătorii falși* de la „Tribuna“. Noi dicem că mai bine e a fi calauzat de conducătorii *„falși“* de la „Tribuna“, de cât de măgarii *veritabili* de la „Telegar“. Sermanul „Telegraf“, prin multe a mai și trecut! *„Parturiunt consistoriolingăiștii din Sibiiu, nascitur ridiculus — Tetea Nicolae.“*

* *Șcire personală.* D-nul canonic *Laurân* a călătorit mai de ună-đi *pe spesele sale proprii* la Beiuș cu scopul, ca să mērgă de-acolo și la «*Stina de vale*» să se mai rēcorēscă. Pe «*omul sfēnt*» însă 'l-a cruțat bunul Dumneđu de ostenēla împreunată cu calea grea de la Budureasa în sus spre «*Stina de Vale*», des-

chidēnd canalurile ceriurilor, cari scāldară pe «*măria-sa*» într'atāta, încât i-a trecut totă pofta de o a două rēcorire. Astfel s'a rēntors cătră Orade tot moțait, meditând asupra cāntării «*În Jordan botezându-te...*». — Să-î fie de bine!

* *Hymen.* D-nul *Ilarie Covrig*, moralist absolut de Blaj, și-a fidanțat de fiitōrea soție pe gentila domnișōră *Bebea Plăcintă*, fiica prēonoratului domn *Ienache Plăcintă*, plăieș onorar în Basarabasa. — D-nul *Lazăr Scrum*, hornar diplomat, în curēnd își va serba cununia sa cu domnișōra *Eva Funingină* din Negru. — Felicitările nōstre!

TELEGRAMME.

Polul nordic, 30 iulie. *Ađi s'a spedit d'aici 80 wagōne cu ghiatā la adresa guvernului unguresc. Mai multā nu s'a putut speda deocamdatā, deorece și aici e lipsă mare de ghiatā, fiindcă cu acceleratul de eri s'a spedit polului sudic 100 de wagōne.*

Apanoșfalēu, 30 iulie. *Ministrul Dăcubânfi ađi a plecat d'aici împēnat, împatenat și împintēnat la strimțōrea Iablunca pentru de a lua în samā transportul de ghiatā sosit de la polul nordic. Verosimil, că acest transport deocamdatā va fi de-ajuns pentru de a împedeca eventuala turbare a firmei Dăcubânfi & Comp. Pe mileniu li se promite un transport mai mare.*

Gura-cuptorului, 30 iulie. *Aici se obsēroā o cāldură grōznică. Judele comunal Gligor Mălăoc a dispărut din comună. Plăieșul satului a dat de urma unei pete de unsōre pe padimentul casei comunale. Sē dice, că acolo s'ar fi topit bietul jude. Găinele notarului comunal tōte ouā ouē ferte. Panica e grozavă. Un biet țĕran a cutezat a descoperi pe moșia sa un isvor cāld. Tribunalul de aici, luând în considerațiune cāldura puternică ce domnește, pe descoperitorul isvorului cāld 'l-a declarat de vinovat și 'l-a osândit la șesă luni închisōre.*

Orșova, 29 iulie. *Aici clima e mai stimpărată, ceea ce are a sē mulțumi d-nului avocat Călcuinar, care sustā atât de puternic, încât tot orașul sē astimpĕră.*

Carlsbad, 31. iulie *Principele Ferdinand al Bulgariei de cāldura cea mare clocotește, aducēndu-și aminte însă de clima Bulgariei — tremură.*

Sibiiu, 31. iulie. *După cum ne informām, secția sanitară al congresului naționalităților ce se va ține la 10 August st. n. în Budapesta, întrē altele va decide și aceea, că rēlele ce nu se mai pot cura cu ghiara Vulturului, să se probeze a se cura cu ghiatā lui Kneipp.*

Gleichenberg, 30. iulie. *Lume multă. Din Brad nana Salomie, din Arad Papp Ignatie: colosală veselie, multă bere și răchie.*

Vâlcele, (Előpatak) 30. iulie. *După termometrul părintelui călugăr Hamșea, temperamentul bărbaților 25°, femeilor 32°.*

L a B u d a p e s t a .

— Cum, cocónă, încă și flori? Era vorbă că noi, congresiștii, nici pentru bani nu vom pute căpeta ce ne trebuie, și totuși

— De sigur nu pentru bani, deorece și-așa șcim, că d-vastră cumpărați — *pe contă*.

Un datorăș caraghios.

— Am urcat deja de ȳce ori scările până la etagiul al patrulea și tot nu mi-ai plătit datoria! Nu ai pute să mă scutești de a mai urca atâtea trepte?

— Ba da! Mai împrumută-mi 100 de floreni și mi lasă un cuartir în etagiul prim.

I a judecătorie.

Judele: Auđi acusa? D-ta ai furat portmoneul domnului X. Ce fel de motive ușurătore poți aduce pentru slăbirea acusei?

Hoțul: Poftim, vă rog, d-nule jude a lua de motiv ușurător împrejurarea, că portmoneul a fost gol.

Din pițigăturile vecinului Irimie în crișma satului.

Hahaha!

«Lucrați în ciuda căsătoriei civile și arătați, că de fel *nu voiți a fi aderenții ei*» — dice popa nost în predica sa de la Sântilie, dar el pentru toată lumea asta *nu și-ar țipa economă.*

Hahaha!

*

Am vrut să iaū în arëndă sessia popii nost, dar e pré *sarată*, adecă: o ține pré scumpă. Altmintrea nici nu mă mir pré tare, așa's toți popii, toate le sărăză pré tare, că dóră pentru *aceea se numesc ei — sarea pă-mântului.*

Hahaha!

PARTEA SERIOȘA.

Deslegarea ghicitei de șac.

(Publicată în n-rul 14.)

«Viitorul și trecutul
Sunt a ăilei două fețe,
Vede 'n capăt începutul,
Cine șcie se le 'nvețe.

M. Eminescu.

Aū deslegat-o corect damele și domni: Elena *Mica* (Someș-Odorheiū), Aurelia *Filipă* (Badon), Mariți și Anița *Onițu* (Seghedin), Carolina *Corcea* (Cușteiū), Maria *Buceșan* (Seliște), Emilia *Fătu* (Apateul român), Maria *Milian* (Dezna), Iuliana *Cristea* (Zimbru), Gliceria *Mihuț* (Hondol), Mițica *Dabici* (Voivodinți), Elena *Graur* (Vértopi), Elisabeta *Varniană* (Felean), — Cor-

neliū *Darabant* (Amat), Bubi *Suciu* (Arad), Aron *Rojthy* (Dragănești), Iulius Sever *Danū* (Mociū), Sebastian *Stanca* (Petroșeni), Nicolae *Onciu* și Emanuil *Papp* (Oradea-Mare), V. H. *Hâncu* (București), Ivan *Capeti* (Greovaț), Ioan *Hulpușiu* (Alamor), Traian *Husti* (Bobota).

La sorțare premiul 'l-a câștigat d-nișora *Mițica Dabici* din Voivodinți.

Ghicitură de șac

de

d-nul N. Onciu din Torac.

		mă-	pe.				
	a-	ni-	Nu	nea			
	rii.	gi-	le	Și			
		voiū	me 'n				
	ur-	ce-	mar-	si-			
	Pe-a-	criū	ma	mënt			
	mea	La	dên-	bo			
		nin	pă	dea	un	nul	mor-
mënt,	Nu-mi	ti-ți	som-	fi	sē	gat,	lin
se-	fie	Frun-	vânt	pie-	pat	voiū	un
plân-	În	veș-	Ci-mi	co-	șu-	Și	Po-
Să-mi	cer	drul	ăi-	Din	îm-	ți-mi	când
li-	gă	muri.	te-	lui	Ci	dó-	co-
un	muri.	sē-	tet,	fla-	pe,	Îar*)	pa-
la	niș-	de	Să	rii	veș-	drul	be
ra-	am	creș-	tea	apró-	și	Să-	tea.

A se deslega după săritura calului de la silaba signată cu steluță. Întră deslegători se va sorța o carte frumoasă.

Atragem atențiunea on public asupra anunțului d-nului IACOB KALMÁR, din numărul presinte

Epistolă deschisă.

(Cătră d-nii G. L. protopop în S., — C. D. tutor orf. în R. V. P. M. croitor în O., și A. C. inv. în N.)

D-văstră sunteți acei patru Domni, pe cari v'a „indignat” trimiterea cuitațelor noastre prin postă. Óre de ce? Pentru că ne cerem competența justă?

Noi am fost complesanți față de d-văstră și v'am trimis foia cu tóte că abonamentul espirase deja. Alte foi numai decât espirând abonamentul, decât nu se reînnoește, sisteză trimiterea la adresa aceluia, noi însă v'am trimis-o și mai departe în speranța, că barem nu vă veți „indigna” când lipsa nu va constringe și pe noi a ve trimite cuitanțele pentru rescumpărare. Apoi ce lucru mare e, a fi provocat din partea oficiului postal de a-ți rescumpera o cuită? — O rescumperi decât ai prindore, iar de nu, atunci nu o rescumperi, cuita ni se trimite îndărăpt și pentru-aceea nu se face strungă 'n ceriú, dar pe lângă că nu o rescumperi a-ți mai exprima încă și „indignațiunea” — asta e pré mult.

Noi, cari de 4 ani de zile am sacrificat atáta pentru susținerea foiei noastre, inadevér, avem a ne plânge, observând atáta indolență, indiferentism și málipie chiar din partea acelora pe cari îi credem de niște ómeni, cari se interesează de sórtcea bielelor foi românești.

Plătescă-și abonamentul fieștecare la timp și atunci nu va fi întimpinat prin cuita noastră. Nu bucurós le trimitem, avénd spese destule cu trimiterea lor, dar lipsa ne constringe a face astfel. — O mare parte a abonațiilor nostri sunt dedați a plăti abonamentul prin rescumpărarea cuitelor noastre trimise la oficiul postal și nici că n'ar trimite costul abonamentului pânăcând nu primesc cuitetele noastre prin postă, fiind mai ușor a plăti ástmod, decât a mai umbla după mandat postal, etc., ba unii chiar că și uită când espiră abonamentul.

În România liberă altmintrea se regulează aceia, cari, fiind abonați la cutare foie, nu-și achită regulat abonamentul. Se publică în colónele anumitei foi cu întreg numele, într'un mod de tot strașnic. Iată ce scrie revista „Biblioteca Familiei”, ce apare în București, în n-rul seu de la 1 august nou:

«*Șarlatan.* Librarul din Giurgiu, care răspunde la numele de M. N. Periețanu, s'a purtat cu noi ca un șarlatan de cea mai răa specie. După ce a primit nenumărate avisuri de plată și diferite scrisori, prin cari îl rugăm să ne achite comptul, a preferat să tacă ca un pește, în loc să achite pe cale cinstită un compt, care nu se urcă de cât la câți-va lei. — Îl denunțăm dar opiniunei publice, și facem atenți pe confrății de la celelalte diare și reviste, să nu cadă ca noi în cursa acestui om necorect».

Asta, credem, e o iconă destul de fidelă despre tratamentul platnicilor răi și restanțierilor diarelor din România. — La noi? Nu numai că nu plătesc, *ba încă ei ne mai injură*, când le cerem achitarea comptului.

Așa și d-văstră, domnilor, vă indignați când e vorbă de plată.

Nu e lucru cinstit!

cu stimă:

Administrațiunea «VULTURULUI».

La administrațiunea diarului nostru se află de vândare „Vulturul” din anii 1892, 1893 și 1894, legat fieștecare an în tom separat. Prețul unui tom: 3 fl. v. a.

POSTA REDACȚIUNEI.

I. C. (București.) Le lași o zamă pré lungă. Ar fi cu mult mai bune decât ar fi mai scurte. Salutare!

Codrean. (Satmar.) Chicituri avem destule. Suprinde-ne cu ceva raritate, nu tot cu ghicituri. «Luminătoru» nu mai există, sunt aprópe doi ani de când nu mai apare. Afară de «Familia» alta foie beletristică nu mai avem în Austro-Ungaria. «Rându-nica», credem, că o să apară iară. Perirea ei are să se mulțumescă afurisitei indolențe incuibată în sinul poporului nostru. «Lumina» încă s'a tins și e de tot curios, că tocmai atunci, când pátele de-asupra capului d-nului D. Voniga — s'aú aprins.

A. M. (Bucium.) Am primit cu mulțămítă. Salutări cordiale!

E. B. (S.) Sunt pré acre, nu se pot folosi. Scrie mai bune și se vor publica pré bucuros. — Salutare!

I. M. Am șiricit. Nici un rezultat. Mai pe larg în epistolă. Salutare!

G. A. Nici până ađi nu am primit. Ce-i asta?

I. A. Nu se póte.

O. B. Am isprăvit. În curénd ai să primești de la el énsuși cu o doză. Î-ți mulțumim pentru complimente. Salutare!

Pandurul. Nu sunt de folos.

Emmi. La 30 august st. n. voiú fi acolo. Se fiți acasă pe atunci. Spune-i lui Arcadie să mă áștepte și el acasă. Vă salut!

Arg. La tot cazul mai consult ar fi așa, dar decât el e de alte párerii, făcă cum îi place, nu te opune. Responsabilitatea va căde atunci asupra sa. Salutări!

X. Q. D-ta încă nu ești — «coșer». Tací dar má'coma.

Cine vrea?

Cine vrea cu puține parale (*mai ca în cinste*) să cumpere:

a) Cele mai fine stófe pentru veștíminte femeesti, —

b) Cele mai bune și cele mai fine albituri gata, femeesti și barbătești, —

c) Cea mai escelentă pânșă de Rumburg, —

d) Siffone, —

e) Páplóme, matrațe (saltele), —

f) Tóte obiectele de pânșă necesarie pentru mirese, —

g) Stófe fine de métasă în tóte colorile, —

h) Cergi (veringi-poclovițe) tapete, etc. —

acela să intré necondiționat în právălia noastră (Frații Spitzer — „Spitzer testvérek”, Oradea-Mare, Strada „Arborele-Verde”, sub otelul „Arborele-Verde”) și se va convinge despre cele mai bune mărfuri și o iestinitate, care de sigur il va face să esclame: *Dómne! dar óre furat-ai comercianții acestia mărfurile, de le vënd cu prețuri atât de úmitóre???*

Cu stimă:

Frații Spitzer (Spitzer testvérek),
Oradea-Mare, str. «Arborele-Verde.»

IACOB KALMÁR,

comerciant mare de vase de porțelan, diferite sticle, oglinzi, lampe, icône și tot felul de instrumente pentru culină.

Oradea-Mare, str. «Arborele-Verde» (casa *Déri*).

Subsămnatul am onóre a-mi recomanda cu tot respectul in atențiunea on. public român marele meu deposit de tot felul de vase, *gătite din cel mai fin porțelan*, diferite sticle albe și colorite, cele mai elegante vase și alte obiecte de lux (maiolica), tot felul de tasuri de metal și lemn, vase vândute și negre din fer vârsat, *rișniți*, și alte instrumente pentru prăjirea cafeauei, diferite lighiane de spălat, piue și piulițe de metal, *feră de calcat*, etc.

— Deposit mare de ferestre gata. —

Unelte de mäsă din argint de China și Alpaca.

— **Cu cele mai moderate preturi!** —

Service de tea de la 3 fl. 80 cr. mai sus.

» de cafea de la 2 fl. 80 cr. » »

Service de mäsă de la 7 fl. — cr. mai sus.

» de spălat de la 3 fl. 50 cr. » »

Asigurând on. public despre cel mai prompt servițiu, am rămas

cu distinsă stimă :

Iacob Kalmár,

Oradea-Mare, (str. «Arborele-Verde», casa lui *Déri*)

FILIP WEINSTOCK,

orologer, optic
și comerciant de
galanterii.

(Oradea-Mare, Piața S-tului Ladis-
laú nr. 47. în casa lui Diamandi.)

Vinde și reparază tot felul de ceasornice pe lângă garanță. — Deposit mare de orológe (ceasornice) de aur, argint și nichel în diferite mărimi, — ceasornice de părete, trezítore, parisiane, buraiice și schwarzwaldiane.

— **Cu cele mai moderate preturi.** —

Tot felul de galanterii de aur și argint.

Oculari diaphragmatici veritabili de G. Rodenstok, ochiane, telescopuri și alte obiecte optice. — Mașine amateure de fotografat, foarte estine, cu sculele și inștrucțiunea necesară.

— În prăvălia mea stă la dispozițiunea on. public cea mai bună mașină de Rodenstok pentru examinarea ochilor (Refractometru), cu ajutorul căreia la moment să pöte ști, de cari oculari e necesitate.

Minune!!!

Cé mai mirunată și cea mai bună apă minerală din lume, cunoscută până acuma e apa „Venus” din Poiana (Kézdi-Polyán), proprietatea d-nului **ALESANDRU OLTEANU**.

Depositul mare din această apă e în **Buda-
pesta** (VIII., Gyöngytyuk-utca 3.).

Isvorul, din care curge această apă escelentă e de tot nou, abia în anul trecut inventat. Cei mai renumiți specialiști au constatat, că această apă e donată de la natură cu toate puterile vindecătore. Conține cantități considerabile de *Magnesiumcarbonat*, *Calciumcarbonat*, *Natriumcarbonat*, *Caliumcarbonat*, *Lithiumcarbonat*, fer, sare, *chlorstroncium*, *chloraluminium*, *iodnatrium*, *aluminiumsulfat*, *calciumfosfat*, *cuart* și *carbon*. — Vindecă **cu un succes admirabil** bólele de rărunchi, plumáni, *bosică*, *intestine*, *stomac* și a.

Cea mai sănătösă și cea mai stimpărătore apă de beut cu vin.

— această apă — afară de depositul din Buda-
pesta — să pöte procura și de la comercianții **Kádár și Kiss** (Oradea-Mare, piața Bémer, lângă podul cel mic) cu sticla de 1/2 litră, o litră (18 cr.) și de 2 litre, — séu *cu lada* (á 50 sticle de câte o litră) cu prețul de 9 fl. v. a.

— Comandele se efectueasc cu cea mai mare promptitudine. —

Se recomandă călduros această apă minerală, făcătore de minuni, on. public român, în deosebi acelora, cari pătinesc de bólele sus inșirate.